

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15061

гр. София, 20.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
закрито заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **5172** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/ във връзка с чл.144 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С решение № 6221/16.02.2026г., постановено по делото, съдът е обявил нищожността на Писмо/отговор с изх. № СТМТ/2025/04/00101-out, ведно с приложеното към него становище от длъжностното лице по защита на личните данни, изготвено от името на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕАД; изпратил е преписката на компетентния орган „ЕОС Матрикс“ ЕАД, за произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона и е осъдил „ЕОС Матрикс“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Ф. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] сума в размер от 5,11 евро, направени по делото разноски за държавна такса.

В мотивите на решението е посочено, че предвид изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски; че процесуалният представител на жалбоподателя е представил списък на разноските, съгласно който се претендират разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 575,00 лв. и държавна такса в размер 10,00 лв., или общо в размер на 585,00 лв.; че са представени доказателства единствено за извършено плащане за държавна такса, а именно платежно нареждане и че доказателства за извършено плащане по отношение на адвокатския хонорар не са представени. По тези причини на жалбоподателя са присъдени само разноски за внесена държавна такса.

С молба от 02.03.2026г. Ф. Г. чрез адв. Л. е поискал решението да бъде изменено в частта за разноските като се присъдят и разноски в размер на 294 евро /575,00 лв./, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение. Към молбата е приложен договор за правна помощ с дата 08.04.2025г., с който Ф. Г. е упълномощил адв. Л. да го представлява, като подготви жалба и приложения и ги депозира и осъществи процесуално представителство по делото. Посочено е, че поради процесуален пропуск договорът за правна помощ не е представен в съда до приключване на делото, но е представен списък по чл.80 от ГПК.

Препис от молбата е връчен на ответника на 19.03.2026г.. Отговор не е постъпил в предвидения в

закона срок. Подадена е касационна жалба срещу постановеното решение.

Съгласно чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В случая списък по чл.80 от ГПК е представен. Нормата на чл.248, ал.1 от ГПК предоставя възможност на страните да поискат изменение или допълване на решението в частта за разноските. В първата хипотеза абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на производството е представен списък за разноските по чл.80 от ГПК. Във втората хипотеза, когато съдът е пропуснал да се произнесе за разноските, такъв не е необходим. Това следва от разпоредбата на чл.81 от ГПК, според която във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. В случая съдът се е произнесъл по искането за разноски.

Съдът поддържа изцяло мотивите на решението във връзка с искането за присъждане на разноски от Ф.Г.. Като към тези мотиви следва да се добави, че и съгласно ТР №6/2012г. на ВКС, ОС на ГК и ТК наличието на договор за правна помощ е абсолютна предпоставка за присъждане на разноски, тъй като именно в договора се посочва договореният начин на плащане. В този смисъл е и разпоредбата на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата. Договорът удостоверява волята на договарящите относно възнаграждението на упълномощеното лице – кой, кога и по какъв начин ще заплати хонорара на адвоката.

Събирането на доказателствата приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на съдебното дирене и дава ход по същество на спора. Следователно след постановяване на съдебния акт страните не могат да ангажират нови доказателства, вкл. договор за правна помощ. Така се обезпечават приложението на основни принципи на процеса - равенството на страните, равно право на защита и състезателност, поради което представеният договор за правна помощ с дата 08.04.2025г., като късно представен документ /след постановяване на съдебния акт/ не може да бъде взет предвид в настоящото производство.

Предвид изложеното молбата е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.248 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ф. Г. Г., чрез адв. Л. за изменение на решение № 6221/16.02.2026г., в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: